

[Wilhjelm]

at operere med denne lovens ånd, som man opererer med.

Hr. Tastesen fik igen tilsløret lidt, hvordan det forholder sig, ved at tale om, at lovens bogstav måske ikke er så klar. Jeg vil godt sige, at de eksempler, hr. Tastesen nævner, er der ikke dækning for i det materiale, indenrigsministeriet lægger frem. § 47, stk. 1, nr. 1, § 47, stk. 1, nr. 3, og § 47, stk. 1, nr. 4, er fuldstændig konsistente med at gå efter lovens bogstav i nr. 3. Der laves et fordelings-tal, nå ja, selvfølgelig gøres der det, men det ville være fuldstændig klart også med den nr. 4, man har i § 47, stk. 1, hvordan der skulle forholdes, hvis ingen når fordelings-tallet. Og det er jo lige præcis det, der kan ske, hvis man ikke overfører de andre partistemmer. Der er altså ikke nogen uklarhed dér. Der er en klar anvisning på, hvordan stemmeoverføringen skal foretages, og følger man den, er hr. Bjarne Jensen valgt. Der er ingen mod-strid.

Det, indenrigsministeriet har sagt i den sag, hr. Tastesen, er, at man finder det trods alt mest logisk, når man nu har et fordelings-tal, at man så drager den konsekvens, at »Andre partistemmer« skal overføres til listens nr. 1. Men samtidig har indenrigsministeriet inderømmet, at det til gengæld ikke er særlig logisk, at der efter valglovens § 50 ikke skal ske en sådan overføring, når det drejer sig om de kredse, der ikke umiddelbart får mandat.

Det er altså en operation med, hvad man fornemmer ville være mest logisk, men ikke en henvisning til lovens bogstav. Dér mener jeg stadig væk, og det tjener til indenrigsministeriets eksperters ære, at vi er ganske enige. Efter lovens bogstav kan det her kun læses på én måde.

Så siger hr. Tastesen, at SF anfører i sin mindretalsbetænkning, at det ville være meningsløst ikke at tildele »Andre partistemmer« til listens nr. 1. Det har jeg set, og det er en meningsløs erklæring. Hvorfor er det særlig meningsfuldt at tage »Andre partistemmer« og give til listens nr. 1? Hvorfor er det ikke lige så meningsfuldt at holde det helt uden for det opgør eller at fordele dem efter deres personlige stemmetal? I andre sammenhænge gør man jo ikke det. Her tager man stemmer nedefra og fører op, og så siger man, at det er meningsløst ikke at give dem alle sammen til listens nr. 1. Men

når der kommer overskud på en kandidat og det skal føres ned, så er vi jo alle sammen enige om – formentlig også hr. Kalnæs – at så står der ikke i valgloven, at de alle sammen skal føres til den kandidat, der nu står øverst. Så er der en meget omstændelig overfø-ringsprocedure med hensyn til, hvordan disse overskydende stemmer skal fordeles til de følgende kandidater. Der er altså hverken noget sammenhængende, noget logisk, noget konsistent eller noget specielt meningsfyldt i at gøre det på den måde, en del af SF skriver i sit betækningsbidrag.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

For mit vedkommende synes jeg, det er en god og en nyttig ting, at hr. Wilhjelm fik lov til at referere fra udvalgsbehandlinger, for det gør kun tingene bedre. Men når man refererer, skal han referere rigtigt, og når hr. Wilhjelm refererer fra de samtaler, han har haft med indenrigsministeriets folk, så er melodien ikke den, hr. Wilhjelm ville at tingets medlemmer skulle vide.

Melodien har været den, at man har givet en lang og saglig redegørelse fra indenrigsministeriet. Så har hr. Wilhjelm sagt: det vil altså sige, at lovens bogstav er ét og lovens ånd noget andet – det er to begreber, hr. Wilhjelm har indført i denne sag. Derefter har indenrigsministeriets folk tålmodigt sagt: nej, sådan udtrykker vi det ikke. Og så har hr. Wilhjelm gentaget sit postulat, jeg tror efterhånden 45 gange.

Hr. Wilhjelm refererer, at man på det udvalgs-møde, hvor han ikke selv var til stede, den 21. december, skulle have talt om lovens bogstav. Det gjorde man ikke. Det var en blændende fremstilling, vi fik af hele sagen den 21. december om aftenen, hvor det virkelig blev både klart og pædagogisk fremlagt af hr. Brockmeyer, men man brugte overhovedet ikke disse begreber: lovens bogstav og lovens ånd, som hr. Wilhjelm nu har fundet på.

(Kort bemærkning).

Wilhjelm (VS):

Jeg skal kun sige, at hele begrebsdannelsen lovens bogstav og lovens ånd og hele beskrivelsen, hvorefter man siger, at efter